

12-04-2021

උදෑසන මුරලි

ඔම ශාන්ති

බාජදාදා

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මෙය පියා, වැරදි ඇති තැන් නිවැරදි කිරීමට පැමිණෙන, අවිනිසක ස්වාමියා, ගුරුවරයා වශයෙන් අපට ඉගැන්වීමට පැමිණෙන, ආශ්චර්යමත් විශ්ව විද්‍යාලයයි.

ප්‍රශ්නය: මෙම ගිණුම් පියවීමේ කාලයේදී ඔය දරුවන් සෑම කෙනෙකුටම ලබා දෙන අරමුණ කුමක්ද?

පිළිතුර: අහෝ ජීවයනි, දැන් පිවිතුරු වන්න! පිවිතුරු නොවී කිසිවෙකුට ආපසු නිවසට යාමට නොහැක. වක්‍රයෙන් භාගයක්ම සෑම කෙනෙකුටම වැලඳී තිබුණු රෝගයෙන් ඔවුන්ව නිදහස් කිරීම සඳහා, ඔබ ඔවුන්ව දින හතක් උදුනක ඉන්දවයි. අපවිත්‍ර ආශ්‍රයෙන් ඔවුන් ඇත්ව සිටින විට සහ ඔවුන් වෙනත් කිසිවෙක් සිහි නොකරන විට පමණයි, ඔවුන්ගේ බුද්ධියට දැනුම ධාරණය කරගැනීමට හැකි වන්නේ.

ගීතය: ඔබ රාත්‍රිය නිදමින්, දිවාකල බුදිමින් අපතේ හැරියා.

ඔම ශාන්ති. දරුවන්ට මෙය පැවසුවේ කවුරුන්ද? ඔබ පාසැලක අසුන් ගෙන සිටින බැවින්, නිසැකවම මෙසේ කීවේ ගුරුවරයා විය යුතුයි. මෙය පැවසුවේ පියාද, ගුරුවරයාද, සත්ගුරුද යන ප්‍රශ්නය මතුවෙයි. මෙම වැකි පැවසුවේ කවුද? ඔහු අපගේ අසීමිත පියා බවත් ඔහුට පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය යැයි කියනා බවත් පළමුවෙන්ම දරුවන්ගේ බුද්ධියට ඇතුළු විය යුතුයි. එබැවින් එය පැවසුවේ පියා මෙන්ම ගුරුවරයා මෙන්ම සත්ගුරුද එය පැවසුවා. ඔබගෙන් ශිෂ්‍යයන් වන අයගේ බුද්ධියේ මෙය තිබේ. වෙනත් කොලීජී හෝ විශ්ව විද්‍යාල වල උගන්වන ගුරුවරයෙකුට, පියෙක් හෝ ගුරු කෙනෙක් යැයි නොකියයි. මෙයද ඉගෙන ගන්නා ස්ථානයක් වන අතර එයට කොලීජීයක් හෝ විශ්ව විද්‍යාලයක් කියා ඔබට කිව හැක. කෙසේවෙතත්, එය ඉගෙනුමකි. මෙම පාසැලේ ඔබට උගන්වන්නේ කවුරුන්ද කියා ඔබ පළමුවෙන්ම වටහාගත යුතුයි. සියලුම ජීවත්මයන්ගේ පියා වන අශාරීරික කෙනා, සියල්ලන්ටම විමුක්තිය පිරිණමන කෙනා අපට උගන්වන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. සියලු නිර්මාණය, එම ඒකායන නිර්මාපකයාගේ දේපළයි. එබැවින් ඔහුම මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට නිර්මාණයේ ආරම්භය, මධ්‍යය සහ අවසානය පිළිබඳ රහස් කියයි. ඔය දරුවන් පියාට ඉපදී ඇත. ඔහු සියලු ජීවත්මයන්ගේ පියා බවත්, ඔහුට දැනුමේ මහා සයුර මෙන්ම දැනුමින් පිරි කෙනා යැයි කියන බවත් ඔබගේ බුද්ධියට වැටහෙයි. දැනුමේ මහා සාගරය, පාරිශුද්ධකරුයි. විමුක්තිය තිබිය හැක්කේ, දැනුම තුළින් පමණයි. මනුෂ්‍යයන්, පිවිතුරු බවින් අපවිත්‍ර වෙයි. ඔය දරුවන් දැන් මෙහි අසුන් ගෙන සිටිනවා. ඔවුන්ට උගන්වන්නේ දැනුමේ මහා සාගරය, අශාරීරික කෙනා බව, වෙනත් කිසිම පාසැලක ඇති අයගේ බුද්ධියට ඇතුළු වන්නේ නැත ඔබ මෙය දන්නේ මෙහිදී පමණයි. මෙය පහදා දෙන්නේ ඔබට පමණයි. ඔවුන්ට උගන්වන්නේ අශාරීරික පරමාත්ම පියා බව, සාමාන්‍යයෙන් ලෝකයේද, විශේෂයෙන් භාරතයේද කිසිම කෙනෙකුට නොවැටහෙයි. ඔවුන්ට උගන්වන්නේ මනුෂ්‍ය ගුරුවරුන් පමණයි. තමන් ජීවත්ම, යන දැනුවත් බව ඔවුන්ට නොමැත. ඉගෙනගන්නේ ජීවත්මයයි. සෑම දෙයක්ම කරන්නේ ජීවත්මයයි. ජීවත්ම, ඉන්ද්‍රියන් හරහා අභවල් රැකියාව කරයි. ඔවුන් අභවල් කෙනා බව ඔවුන්ගේ සිහියේ ඇත ඔවුන්ට විගසින් ඔවුන්ගේ නම සහ රුව සිහි වෙයි. 'මම මේ දේ කරනවා' හෝ 'මම ඒ දේ කරනවා'. ඔවුන්ට සිහිවන්නේ ශරීරයේ නම පමණයි. කෙසේවෙතත්, එය වැරදියි! පළමුවෙන්ම අප ජීවත්ම වන අතර පසුව අපි ශරීර අරගන්නවා. ශරීරයේ නම දිගටම වෙනස් වන නමුත් ජීවත්මයේ නම වෙනස් වන්නේ නැත. ජීවත්මයේ නම එකකි. පියා පවසා තිබෙන්නේ ජීවත්මය වන මට තිබෙන්නේ ශිවා යන එක් නම පමණයි. මුළු ලෝකයම මෙය දන්නවා. එම සියලුම වෙනත් නම් දෙනු ලබන්නේ ශරීරයටයි. ශිව බාබාව අමතන්නේ ශිවා කියා පමණයි, එපමණයි! ඔහුට පෙනෙන සිරුරක් නැත. නම් දෙනු ලබන්නේ මනුෂ්‍යයන්ටයි මම අභවලාය. මට උගන්වන්නේ අභවල් ගුරුවරයාය ඔබ නම සඳහන් කරයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, සිරුරක් තුළින් ජීවත්මයක්, ගුරුවරයෙකුගේ කාර්යය ඉටු කරමින් වෙනත් ජීවත්මයකට උගන්වයි. සංස්කාර තිබෙන්නේ ජීවත්මය තුළයි. ජීවත්මයක්, ඉන්ද්‍රියන් තුළින් උගන්වා, ඔහුගේ සංස්කාර වලට අනුව ඔහුගේ චරිත කොටස රහපායි. කෙසේවෙතත්, සෑම දෙයක්ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ, ශරීර වලට ලබා දී ඇති නම් වල පදනමට අනුවයි. මෙහිදී ඔබට උගන්වන්නේ අශාරීරික පියා බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබගේ බුද්ධිය ගමන් කළේ කොහොටද? ජීවත්මය වන මා, දැන් අයත් වන්නේ පියාටයි. අශාරීරික පියා පැමිණ, ශාරීරික ස්වරූපය තුළින් ඔබට උගන්වන බව, ජීවත්මයට වැටහෙනවා. ඔහුගේ නම ශිවාය. මිනිසුන්ද ශිවාගේ ජන්ම දිනය සමරයි. ශිවා, අසීමිත පියාය. එබැවින් පරම

පියා, පරමාත්ම ජීවය යැයි කියන්නේ ඔහුට පමණයි ඔහු සියලුම ජීවයන්ගේ පියාය. ඔවුන් ඔහුගේ ජන්ම දිනය සමරන්නේ කෙසේද? ජීවත්මය, සිරුරකට ඇතුළු වනවාද, එසේ නැත්නම් මව් කුසකට ඇතුළු වනවාද? ජීවත්මය පැමිණෙන්නේ උඩ ඉහළ සිට බව, කිසිම කෙනෙක් නොදනී. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ආගමක නිර්මාතෘවරයා ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔහුගේ ජීවත්මය පළමුවෙන්ම පැමිණිය යුත්තේ උඩ ඉහළ සිටයි. සතෝප්‍රධාන් ජීවත්මයක් පහළට පැමිණෙයි ඔහු කිසිම පාපකාරී ක්‍රියාවක් සිදුකර නැත. ජීවයක් ආරම්භයේදී සතෝප්‍රධාන් වන අතර, ඉන්පසුව ඔහු සතෝ, රජෝ සහ තමෝ තත්ත්ව හරහා යන විට, ඔහු පාපකාරී ක්‍රියා සිදු කරයි. ඔහු පහළට පැමිණෙන විට, ජීවයක් ආරම්භයේදී සතෝප්‍රධාන් බැවින්, ඔහුට කිසිම දුකක් අත් විඳිය නොහැක. එම ජීවත්මය ඔහුගේ කාලයෙන් භාගයක් පහළ සිට ඇති විට පමණයි, ඔහු පාපකාරී ක්‍රියා කිරීම ආරම්භ කරන්නේ. වසර 5000කට පෙර සැබවින්ම සූර්ය-රජ පෙළපත් රාජධානිය පැවතුණි. අන් සියලුම ආගම් ආරම්භ වූවේ පසුවයි. භාරතයේ ජනයා, ලෝකයේ පාලකයන් විය. භාරතයට අවිනාශී භූමිය යැයි කියයි. වෙනත් භූමි නොතිබිණි. වැරදි ඇති සෑම දෙයක්ම නැවත නිවැරදි කරවන ඒකායනය, ශිව බාබාය. අවිභංසක ස්වාමියා ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ශංකර් නොව, ශිවයා. වැරදි ඇති සෑම දෙයක්ම නැවත නිවැරදි කරවන ඒකායනය, අවිභංසක ස්වාමියා, ශිවයා. ශිව සහ ශංකර් එක්කෙනෙක් නොවෙයි ඔවුන් එකිනෙකාගෙන් වෙනස්ය. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හෝ ශංකර්ගේ වර්ණනාවක් නැත. වැරදි ඇති සෑම දෙයක්ම නිවැරදි කිරීම වෙනුවෙන් වර්ණනා කෙරෙන්නේ ශිව ව පමණයි. ඔහු පවසන්නේ මම සාමාන්‍ය මහළු සිරුරකට ඇතුළු වෙමි. මෙම කෙනා ඔහුගේ උපන් 84 අවසන් කර ඇති අතර, නාටකය දැන් නිම වීමටයි යන්නේ. මෙම පැරණි ඇඳුම සහ මෙම පැරණි නැදෑකම් සියල්ලම විනාශ වීමටයි යන්නේ. දැන් ඔබ සිහි කළ යුත්තේ කාවද? ඔබ විනාශ වීමට ඇති දේවල් සිහි කරන්නේ නැත. අළුත් නිවසක් ගොඩනැගෙන විට, ඔබගේ හදවත පැරණි නිවසෙන් ඉවත් වෙයි. මෙය අසීමිත කාරණාවකි. සෑම කෙනෙකුටම විමුක්තිය ලැබෙයි, එනම්, සෑම කෙනෙක්ම රාවණගේ රාජධානියෙන් නිදහස ලබයි. රාවණ සෑම කෙනෙකුටම නරක් කර ඇත. භාරතය, මුළුමනින්ම දුගී මෙන්ම දුෂිතයි. මිනිසුන්, දුෂ්ණයට, වංචාව සහ බාල කිරීම යැයිද, සොරකම සහ රැවටීම යැයිද කියයි. කෙසේවෙතත්, පියා පවසන්නේ දුෂ්ණයේ පළමු ස්වරූපය වන්නේ අපවිත්‍ර වීමයි. මෙයට දුෂිත ලෝකය යැයි කියන්නේ, ශරීර, පාපය තුළින් නිර්මාණය වන බැවින්ය. ස්වර්ණමය යුගයට දුෂ්ණයෙන් තොර ලෝකය යැයි කියයි. ස්වර්ණමය යුගයේදී අපි ගෘහ මාවතේ දේවතාවන් විය. මිනිසුන් පිවිතුරුව රැදී සිටිමින් පාපයේ නොගැලෙන්නේ නම්, දරුවන් උපදින්නේ කෙසේද කියා ඔවුන් අසන විට, ඔබගේ රාජධානිය ස්ථාපිත කරන්නේ භෞතික බලයන් නොව, යෝගා බලයෙන් බව ඔවුන්ට පවසන්න. එබැවින් එය පිවිතුරු ගෘහස්ත ඇති, දුෂ්ණයෙන් තොර ලෝකය බැවින්, යෝගා බලයෙන් දරුවන්ට උපත ලද නොහැකිද? රජ සහ රැජිණ මුළුමනින්ම පාරිශුද්ධ වන ආකාරයෙන්ම, පුරවැසියන්ද එසේමයි. මෙහි සියල්ලන්ම සම්පූර්ණයෙන්ම දුෂිතයි. ස්වර්ණමය යුගයේ පාපයන් නැත. එය දේවමය රාජධානිය ලෙස හැඳින්වෙයි. එය ස්ථාපිත කරන්නේ පරමාත්ම පියා වන පරමාත්ම දෙවියන් විසිනි. දැන් එය රාවණගේ රාජධානියයි. දිව්‍ය ලෝකය, ස්ථාපනය කරන ශිව බාබා වන්දනාවට ලක් වෙයි. අපාය ස්ථාපිත කළ රාවණව පුළුස්සා දමයි. තඹ යුගය ආරම්භ වූයේ කවදාද කියා කිසි කෙනෙක් නොදනී. මෙයද වටහා ගත යුතු දෙයක්. මෙය තමෝප්‍රධාන් රකුසු ලෝකයයි. එය, දිව්‍යමය ලෝකයයි. එයට පිවිතුරු දිව්‍යමය ලෝකය, දිව්‍ය ලෝකය යැයි කියයි. මෙය අපවිත්‍ර ලෝකය වන අපායයි. දිනපතාම ඉගෙන ගන්නා අයට පමණයි මෙම දේවල් වැටහෙන්නේ. බොහෝ දෙනෙක් පවසන්නේ මෙම ස්ථානයේ (මධුබාන් වල) පාසැලක් නොමැති බවයි. අහා! නමුත් ප්‍රධාන කාර්යාලය මෙයයි! ඔබට මෙහි පැමිණ, උපදෙස් ලබා ගත හැක. එය ලොකු දෙයක් නොවෙයි. ලෝක වක්‍රය, තත්පරයකදී විස්තර කෙරෙයි. ස්වර්ණමය සහ රිදී යුගයන් පසු වී ඇති අතර තඹ සහ කලි යුගයන්ද දැන් ගෙවී ගොස් ඇත. එය දැන් සංගම යුගයයි. ඔබ නව ලෝකයට යාමට ඉගෙන ගත යුතුයි. ඉගෙන ගැනීමට සෑම කෙනෙකුටම අයිතියක් තිබේ. 'බාබා, මා මෙම රැකියාව කරනවා.' අවිවා, පළමුව පැමිණ එක සතියකට මෙම දැනුම ලබා ගෙන ආපසු යන්න, එවිට ඔබට අඛණ්ඩව මුරලි ලැබෙයි. මුලින් ඔබ අනිවාර්යෙන්ම දින හතක් උදුනක සිටිය යුතුයි. ඔවුන් දින හතක් පැමිණෙන නමුත් සෑම කෙනෙකුගේම බුද්ධිය එක වගේ තිබෙන්නේ නැත. දින හතක් උදුනක සිටිනවා යනු, එම කාලය තුළදී ඔබ කිසි කෙනෙක් සිහි නොකළ යුතු බවයි. කිසි කෙනෙක් සමඟ ලිපි හුවමාරු කිරීමක්වත් නොතිබිය යුතුයි. සෑම කෙනෙකුටම එකම ප්‍රමාණයට වටහාගත නොහැක. මෙහි, අපවිත්‍ර අය, පිවිතුරු විය යුතුයි. මෙයත් රෝගයකි මනුෂ්‍යයන් වක්‍රයෙන් අඩක්ම රෝගීව සිට ඇත. ඔවුන් වෙනම අසුන් ගැන්විය යුතුයි. ඔවුන්ට කිසිම ආශ්‍රයක් නොතිබිය යුතුයි. ඔවුන් පිටතට යන්නේ නම්, ඔවුන් අපවිත්‍ර අය විසින් පිසින ලද අපවිත්‍ර ආහාර අනුභව කරනු ඇත. ස්වර්ණමය යුගයේ ඔවුන් පිවිතුරු දේවතාවන් විය. බලන්න, මිනිසුන් ඔවුන් වෙනුවෙන් විශේෂ දේවාල තනන ආකාරය දෙස! අපවිත්‍ර අයට දේවතා පිළිරූ ස්පර්ෂ කළ

නොහැක. මෙකල, මනුෂ්‍යයන් මුළුමනින්ම අපවිත්‍ර මෙන්ම දුෂිතය. ඔවුන්ගේ ශරීර විෂ තුළින් නිර්මාණය වී ඇත, ඔවුන්ට දුෂිත යැයි කියන්නේ මේ නිසාය. සන්යාසීන් ගේ සිරුරු පවා, නිර්මාණය වී ඇත්තේ විෂ මගිනි. පියා පවසන්නේ පළමුවෙන්ම, ජීවත්මය පිවිතුරු විය යුතුයි. ඉන්පසුව, ශරීරයද පිවිතුරු විය යුතුයි. සියලුම පැරණි, අපවිත්‍ර ශරීර විනාශ වී යන්නේ මේ නිසාය සෑම කෙනෙක්ම ආපසු නිවසට යා යුතුයි. ගිණුම් පියවීමේ කාලය මෙයයි සෑම කෙනෙක්ම පිවිතුරු වී ආපසු නිවසට යා යුතුයි. හෝලිකා උත්සවය සමරන්නේ, භාරතයේ මිනිසුන් පමණයි. මෙහි, පංච මහා භූතයන්ගෙන් සෑදී ශරීර, තමෝප්‍රධානය. ස්වර්ණමය යුගයේ ශරීර, සතෝප්‍රධානය. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණාගේ පිංතූරය තිබේ. ඔබ ස්වර්ණමය යුගයට යා යුතු බැවින් අපායට පයින් ගැසිය යුතුයි. මළමිණියක් සොහොන් බිමට රැගෙන යන විට, මුහුණ පළමුව තිබෙන්නේ නගරය දෙසට වන අතර පාද තිබෙන්නේ සොහොන් බිම දෙසටයි. කෙසේවෙතත්, සොහොන් බිමට ඇතුළු වන විට ඔවුන් මළකඳ හරවයි. ඔබ දැන් දෙව්ලොව යන බැවින් ඔබගේ මුහුණ තිබෙන්නේ ඒ දෙසටයි. ඔබගේ මුහුණ තිබෙන්නේ නිහඬ දේශය සහ සතුටු දේශය දෙසට වන අතර ඔබගේ දෙපා තිබෙන්නේ දුක් දේශය දෙසටය. එය මළමිණියක් පිළිබඳ කාරණාවක් වන අතර මෙහිදී ඔබ උත්සාහ දැරිය යුතුයි. මිහිරි නිවහන සිහි කරන අතර ඔය ජීවත්ම, මිහිරි නිවහනට යයි මෙය ඔබගේ බුද්ධිය පුහුණු කළ යුතු දෙයකි. පියා මෙතැන අසුන් ගෙන ඔබට සියලුම රහස් කියා දෙයි. ඔබ දැන් ආපසු නිවසට යා යුතු බව, ඔය ජීවයන් දන්නවා. මෙය පරණ ඇඳුමක් සහ පරණ ලෝකයකි. නාටකය නිමා වී ඇති බව කීම යනු, ඔබ ඔබගේ උපත් 84හි වර්ත කොටස් රහසා ඇති බවයි. සෑම කෙනෙක්ම උපත් 84ක් නොගන්නා බවත් විස්තර කර ඇත. පසුව වෙනත් ආගම් තුළට පැමිණෙන අය, නිසැකයෙන්ම අඩු උපත් සංඛ්‍යාවක් ගනී. බෞද්ධයින්ට, ඉස්ලාමිකයින්ට වඩා අඩු උපත් සංඛ්‍යාවක් තිබේ. ක්‍රිස්තියානුවන්ට ඊටත් වඩා අඩු උපත් ගණනක් තිබේ. සික්වරුන් ගුරු නානක් ගැන විශ්වාස කරති ඔවුන් පැමිණියා විතරයි. ගුරු නානක් පැමිණියේ, දැනට වසර 500කට පෙර පමණයි. එබැවින් ඔවුන් උපත් 84ක් නොගනී. මෙය ගණන් බැලිය හැක. වසර 5000කදි මෙපමණ උපත් තිබෙන බැවින්, වසර 500කදි මෙපමණ උපත් තිබිය යුතුයි ඇතැම් විට 12ක් හෝ 13ක්. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැමිණ දැනට වසර 2000කි. එබැවින් එම කාලය තුළ, ජීව කොපමණ උපත් ගන්නට ඇත්ද? උපත් සංඛ්‍යාවෙන් භාගයකටත් වඩා අඩු ගණනක් වනු ඇත. ගණනය මෙයයි. ඇතැමුන් මෙපමණ උපත් සංඛ්‍යාවක්ද තවත් සමහරෙක් තවත් සංඛ්‍යාවක්ද ගන්නා නමුත් උපත් කොපමණක්ද කියා ඔබට නිවැරදිව කිව නොහැක. මෙම දේවල් ගැන තර්ක කරමින් ඔබ කාලය වැඩිය අපතේ නොහැරිය යුතුයි. ඔබගේ වගකීම වන්නේ පියාව සිහි කිරීමයි. ඔබගේ බුද්ධි, නිෂ්පල කාරණා වලට භාවිත නොකරන්න. පියා සමඟ යෝග්‍යාවේ සිට, චක්‍රය වටහා ගන්න, මන්ද, සිහිපත් කිරීමේ සිටීමෙන් පමණයි ඔබගේ පාපයන් දුරු වන්නේ. මේ සඳහා උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. භාරතයේ පෞරාණික යෝග්‍යාව ගැන මිනිසුන් කතා කරන්නේ මේ නිසාය. මෙය උගන්වන්නේ පියා පමණයි. ස්වර්ණමය සහ රිදී යුගයන්හිදී, යෝග්‍යාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. පසුව හක්ති මාර්ගයේදී හත යෝග්‍යාව ආරම්භ වෙයි. මෙය පහසු රාජයෝග්‍යාවයි. පියා පවසන්නේ මා සිහි කිරීමෙන් පිවිතුරු වන්න. ප්‍රධානතම දේ වන්නේ සිහිපත් කිරීමය. කිසිම පාපයක් සිදු නොකරන්න. දේවතාවන් වෙනුවෙන් දේවාල ගොඩනැගෙන්නේ ඔවුන් පිවිතුරු නිසාය. දේවාල බලාගන්නා පූජකයන් අපවිත්‍රයි. ඔවුන් පිවිතුරු දේවතාවන්ගේ පිළිරු නඟවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම අපවිත්‍ර අයගේ අත්වලින් වත් ඔවුන්ව ස්පර්ෂ නොකළ යුතුයි. ඒ සියල්ලම හක්ති මාර්ගයේ චාරිත්‍ර චාරිත්‍රයි. අපි දැන් පිවිතුරු වෙමින් සිටිනවා. අප පිවිතුරු වූ විට, අපි දේවතාවන් වෙයි. එහිදී වන්දනා ආදිය කිරීමට අවශ්‍ය නැත. සියල්ලන්ටම විමුක්තිය පිරිණමන්නේ ඒකායන පියා පමණයි. අවිහිංසක ස්වාමියා ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ඔහු පමණයි. මම රාවණගේ පැරණි රාජධානියේ, අපවිත්‍ර සිරුරකින් අපවිත්‍ර ලෝකයට ඇතුළු වෙමි. ඔව්, ඔහුට ඔනෑම කෙනෙකුගේ සිරුරට ඇතුළු වී මූරලිය පැවසිය හැක. ඉන් කියැවෙන්නේ ඔහු සෑම තැනකම සිටින බව නොවෙයි. එක් එක් කෙනාට ඔහුගේම ජීවත්මය ඇත. ඔවුන් පුරවන පෝරමයේ, මෙම ප්‍රශ්නය තිබේ ඔබගේ ජීවයේ පියා කවුරුන්ද? කෙසේවෙතත්, ඔවුන්ට මෙය වැටහෙන්නේ නැත. සියලුම ජීවයන්ට සිටින්නේ එක් පියෙක් පමණයි. අපි සියලු දෙනාම සහෝදරයන් වන අතර සිටින්නේ එක් පියාය. අපිට ජීවන-මුක්තියේ අපගේ උරුමය හිමි වන්නේ ඔහුගෙනි. විමුක්තිය ලබා දෙන්නා මෙන්ම මාර්ගෝපදේශකයාද ඔහුයි. ඔහු සියලුම ජීවත්මයන්ව ආපසු මිහිරි නිවහනට රැගෙන යයි. පැරණි ලෝකය විනාශ වීමට තිබෙන්නේ මේ නිසාය. මිනිසුන් හෝලිකා උත්සවය සමරති. සියලුම ශරීර විනාශ වී, සියලුම ජීවත්ම ආපසු නිවසට යයි. පසුව ස්වර්ණමය යුගයේ මිනිසුන් ඉතා සුළු පිරිසක් පමණක් සිටියි. ස්වර්ණමය යුගයේ ස්ථාපනය සිදු කරන්නේ කවුරුන්ද, එමෙන්ම කලි යුගයේ විනාශය සිදු කරන්නේ කවුරුන්ද කියා ඔබ වටහා ගත යුතුයි. මෙය පැහැදිලිව ලියා තිබේ. මෙසේ කියයි ඔබ සෙනෙහස ලබා දෙන විට, ඔබට සෙනෙහස ලැබෙයි. පියා පවසන්නේ මා වෙනුවෙන්, මනුෂ්‍යයන්ව දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය කිරීමට බොහෝ

සේවය කරන අයයි, වැඩියෙන් සෙනෙහසට බඳුන් වන්නේ. උත්සාහ දරණ අයට උසස් තත්ත්වයක් හිමි වෙයි. උත්තරීතර ජීවය වන පියාගෙන් ඔය ජීවත්මයන්ට උරුමයක් ලැබීමට තිබෙයි. ඔබ ජීවත්ම අවධානයට පත් විය යුතුයි. ඇතමුන් බොහෝ වැරදීම් සිදු කරන අතර ඔවුන්ගේ පරණ පුරුදු බොහෝ ස්ථිර වෙයි. ඔබ කෙතරම් විස්තර කළද, ඔවුන් එම පුරුදු අත් නොහරියි. ඒ තුළින් ඔවුන් තමන්ගේම තත්ත්වය අඩු කරගනී. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනයක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිම දෙයක් ගැන තර්ක කරමින් ඔබගේ කාලය අපතේ නොහරින්න. ඔබගේ බුද්ධිය, නිෂ්ඵල කාරණා වලට භාවිත නොකළ යුතුයි. ඔබට හැකි තාක් පමණින්, සිහිපත් කිරීමේ වන්දනාවේ සිට, ඔබගේ පාපයන් දුරු කරගන්න. ජීව අවධානයෙන් සිටීමේ පුරුද්ද ඇති කරගන්න.
2. ඔබගේ මුහුණ, මෙම පැරණි ලෝකයෙන් ඉවතට හරවන්න. සාමයේ දේශය සහ සතුවේ දේශය සිහි කරන්න. අළුත් නිවසක් ගොඩනැගෙනවා. එබැවින් පැරණි එකෙන් ඔබගේ හදවත ඉවත් කරගන්න.

වරදානය: ඔබ මාස්ටර් ලෝක නිර්මාණකරුවෙක් වී, මායාගේ බාධක, ක්‍රීඩාවක් ලෙස අත්දකින්නවා. කුඩා දරුවන්, ඔවුන්ගේ ළමා වියේ නොසැලකිල්ල නිසා, තම වැඩිහිටියන් ඉදිරියේ යමක් පැවසූ විට හෝ එවැනි ක්‍රියා සිදුකළ විට, දරුවන් නිර්දෝෂී මෙන්ම කිසිවක් නොදන්නා කුඩා දරුවන් බව වැඩිහිටියන් විශ්වාස කරන නිසා ඔවුන්ට ඉන් බලපෑමක් ඇති නොවෙයි. ඒ ආකාරයෙන්ම තමා මාස්ටර් ලෝක නිර්මාණකරුවෙක් බව ඔබ සලකන්නේ නම්, එවිට මායාගේ බාධක, දරුවන්ගේ ක්‍රීඩා මෙන් වෙයි. මායා යම් ගැටළුවක ස්වරූපයෙන්, බාධකයක් හෝ ජීවයක් මගින් ප්‍රශ්න පත්‍රයක් ලෙස ඔබ ඉදිරියට පැමිණියත්, ඔබ බිය නොවෙයි, මන්ද, එම ජීවත්මය අභිංසක බව ඔබ සලකයි.

පාඨය: තමන්ව සෙනෙහසින්, බලයෙන් සහ ආධ්‍යාත්මික ආකර්ෂණයෙන් පුරවා ගන්න, එවිට සියලු දෙනාම ඔබට සහයෝගය ලබා දෙයි.

***** ඔම ශාන්ති *****